

[Socialministeren.]

demokratiet arbejder for at forbedre Lovgivningen, at vi gør det, idet vi i hvert enkelt Tilfælde vurderer, om der kan skabes Mulighed for Gennemførelse af de Lovforslag, vi fremsætter, og nu er det altsaa lykkedes i dette Tilfælde at stille Forslag om at forbedre Ulykkesforsikringsloven saadan, som Forslaget foreligger her i Folketinget.

Det ærede Medlem omtalte igen Arbejderbeskyttelsesloven. Det er ikke ret mange Dage siden jeg gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at vi ovre i Ministeriet arbejder med Arbejderbeskyttelsesloven, vi gør, hvad vi kan, for at fremme Arbejdet med denne Lovgivning, og jeg haaber ogsaa, det maa lykkes mig inden længe at fremsætte, om jeg saa maa sige, Forslag om en moderne Arbejderbeskyttelseslov. Men for Øjeblikket gælder det altsaa om at faa det Lovforslag, der her er forelagt det høje Ting, vedtaget, et Lovforslag, der betyder en Forbedring for de ulykkesramte Medborgere paa 10 Mill. Kr. aarlig og en Forbedring med tilbagevirkende Kraft ogsaa paa 10 Mill. Kr., og det drejer sig om at faa det vedtaget saa hurtigt som gørligt.

Idet jeg takker for den velvillige Tilslutning, Lovforslaget har faaet, beder jeg om, at man, hvis man stadig ønsker et Udvalgsarbejde, da vil gøre, hvad man kan, for at tilendebringe det saa hurtigt som muligt, saaledes at de, der nu venter paa disse Forbedringer, kan faa dem. Jeg er vel klar over, at der kan være Grænsetilfælde som det af det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen nævnte, som det kan synes urimeligt ikke at tage med, men naar der nu er den Skæringsdato, der er indsat, ikke mindst fordi den 1. April er den Dato, der bruges allermost paa disse Omraader, tror jeg ikke, det er gørligt for mig at ændre noget derved, og denne Indvending skulde ogsaa nødig hindre, at de, der kommer ind under Loven, hurtigst muligt faar de Forbedringer, der her er Tale om.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde til mig, at jeg skulde ikke tro, at Socialisering skete fra i Dag til i Morgen. Jeg nævnte ikke Ordet Socialisering; de 4 Selskaber, jeg nævnte, var det Resultat, det sagkyndige Udvalg fra 1929 var kommet til. Min Partifælle, det daværende ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, ønskede at gaa

videre, han vilde kun have eet Selskab; det nævnte jeg netop ikke, jeg nævnte de sagkyndige, og det vil jeg gerne have Lov at oplyse.

Naar den ærede Ordfører for Venstre betragter 13 Ugers Bestemmelsen som noget, der ikke er vigtigt, synes jeg, det ærede Medlem skulde læse Betænkningen fra det Udvalg, der behandlede Spørgsmaalet i Fjor; det ærede Medlems Parti var nemlig da Medunderskrivere af en Betænkning, hvori der stod, at alle i Udvalget var enige om, at denne Bestemmelse trængte til en Revision. Det er mærkeligt, at man efter et Aars Forløb, fordi der er kommet nye Medlemmer herind, tager et fuldkommen andet Standpunkt, end vi dengang var enige om.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ragnhild Andersen: Den højtærede Minister siger, at der har siddet et Udvalg, hvori der ogsaa var en Repræsentant for De samvirkende Fagforbund, og naar dette Udvalg har anbefalet, at man lod et Udvalg, der behandler Sygekassedagpengene, tage sig af Spørgsmaalet om 13 Ugers Bestemmelsen, maa det være tilstrækkeligt at lade Spørgsmaalet blive behandlet dér. Jeg er ikke tilfreds hermed, og jeg kan sige, at jeg havde haabet, at man gennem de Erfaringer, der er indhøstet sidste Aar og forrige Aar, var kommet saa vidt, at man i Dag kunde have foreslaet en Ændring af 13 Ugers Bestemmelsen. Jeg beklager meget, at vi ikke i 1946 stod paa samme Standpunkt, saadan at det havde været muligt, selv om vi havde en Venstreregering, at stille Krav til dette Udvalg om at undersøge Spørgsmaalet om at faa revideret 13 Ugers Bestemmelsen. Jeg husker nemlig, at det sidste Aar ikke bare var mig, der blev forbløffet, men vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, da det i Udvalget viste sig, at det sagkyndige Udvalg, som bl. a. rummede en Repræsentant for De samvirkende Fagforbund, paa det Tidspunkt overhovedet ikke havde beskæftiget sig med, hvordan 13 Ugers Bestemmelsen kunde ændres. Jeg ser af den blaa Betænkning, vi har faaet fra dette Udvalg, at det allerede har afsluttet sit Arbejde den 15. April i Fjor, og saa kan jeg godt forstaa, at der ikke har været Tid til at se nærmere paa, hvordan man skulde ændre 13 Ugers Bestemmelsen. Havde det ærede Medlem Hr. Holger Larsen givet os Støtte i dette Krav i 1946, vilde der maaske have været banet Vej frem til, at Udvalget